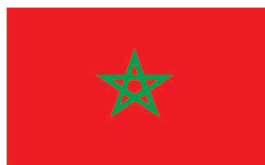

KRÓLESTWO MAROKA

1. Podstawowe informacje, sytuacja gospodarcza

Maroko jest dziedziczną monarchią konstytucyjną. Głową państwa jest król (*od 1999 r. Mohammed VI*). Władzę ustawodawczą stanowi dwuizbowy parlament. Władza wykonawcza należy do rządu, na którego czele stoi premier mianowany przez króla spośród polityków zwycięskiej w wyborach partii. We wrześniu 2019 r. miała miejsce reorganizacja struktur rządowych KM, w wyniku której zredukowana została liczba ministrów z 39 do 23.

Premier:	Saad Eddine El Othmani (<i>od kwietnia 2017 r.</i>)
Minister Spraw Zagranicznych i Współpracy Międzynarodowej:	Nasser Bourita
Minister Przemysłu, Handlu i Nowych Technologii:	Moulay Hafid El Alamy
Minister Gospodarki i Finansów:	Mohamed Benchaaboun
Minister Turystyki i Rzemiosła:	Pani Nadia Fettah Alaoui
Minister Pracy i Integracji Zawodowej:	Mohamed Amkraz
Ambasador RP w Maroku:	Krzysztof Karwowski
Ambasador Maroka w Polsce:	Abderrahim Atmoun (<i>od 10.10.2019</i>)

„Arabska wiosna”, która od 2011 r. przetoczyła się przez Afrykę Płn. i Bliski Wschód, dotknęła także Maroko, gdzie jednak niepokoje miały ograniczony zakres. W referendum 2011 r. 98% głosujących poparło zaproponowane zmiany konstytucyjne (ograniczenie władzy absolutnej króla, wzmocnienie pozycji szefa rządu i parlamentu, demokratyczne reformy społeczne). W listopadzie 2011 r. odbyły się przedterminowe wybory parlamentarne, w których zwyciężyła islamistyczna Partia Sprawiedliwości i Rozwoju (PJD), od lat wiodąca siła opozycyjna. W ostatnich wyborach w październiku 2016 r. zwycięstwo ponownie odniosła PJD (kolejne wybory przewidziane w jesieni 2021 r.).

Powierzchnia: 446,5 tys. km² (pod administracją marokańską znajduje się też Sahara Zachodnia o pow. 264,3 tys. km²); **ludność:** 38,9 mln osób; **stolica:** Rabat (ok. 1,7 mln mieszkańców). Główny ośrodek gospodarczy – Casablanca (ok. 3,2 mln mieszk.).

Główne bogactwa naturalne: fosforyty (ok. 60% rezerw światowych, 2. światowy producent i eksporter fosforytów, po Chinach), rudy żelaza, mangan, ołów, cynk, sól, miedź, bentonit, łupki bitumiczne (6. co do wielkości złoża, o równowartości 50 mld baryłek ropy naftowej).

Języki urzędowe: arabski i berberski (Tamazight, od 2011 r.), w powszechnym użyciu, zwłaszcza w biznesie i administracji - j. francuski.

Waluta narodowa: dirham (MAD); średni kurs w 2019 r.: 1 USD = 9,61 MAD (9,38 MAD w 2018 r.)

Struktura PKB w 2017 r.: rolnictwo – 14,0%, przemysł - 29,5%, usługi – 56,5%.

Od 2000 r. Maroko notowało przyspieszony wzrost gospodarczy: średnia stopa wzrostu w latach 2000-2009 to 4,6%. Pomimo wybuchu światowego kryzysu finansowego wzrost gospodarczy w Maroku był relatywnie wysoki, rzędu 4-5%. W 2012 r. miało miejsce istotne spowolnienie wzrostu oraz pogłębienie deficytu budżetowego (-7,0%) i na rachunku bieżącym (-9,7%), co sprawiło, iż międzynarodowe instytucje finansowe (MFW) i agencje ratingowe (Moody's) obniżyły ocenę Maroka ze stabilnej na negatywną. Jednakże w 2 kolejnych latach wskaźniki te uległy istotnej poprawie dzięki rozpoczęciu procesu stopniowego urynkowania cen paliw, wysokiej dynamice produkcji rolniczej, bezpośrednim inwestycjom zagranicznym oraz utrzymującemu się wysokiemu popytowi wewnętrznemu, stymulującym korzystne tendencje w gospodarce. Potwierdził je w swojej ocenie MFW, przedłużając władzom w Rabacie na kolejny okres dostęp do preferencyjnego instrumentu finansowego, tak zwanej ostrożnościowej linii płynnościowej PLL w wysokości 6,2 mld USD, przyznanej Maroku w 2012 r. Niezależnie od powyższego, przed Marokiem w dalszym ciągu stoją poważne wyzwania związane z koniecznością kontynuacji głębokich zmian strukturalnych gospodarki, wymagające jej dalszej dywersyfikacji dla zmniejszenia uzależnienia od wyników rolnictwa, podniesienia konkurencyjności oferty eksportowej, uelastycznienia kursu wymiany waluty narodowej, unowocześnienia systemu podatkowego, a przede wszystkim zakończenia reformy dotowania wybranych towarów i systemu ubezpieczeń społecznych.

Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne

Wskaźniki	2013	2014	2015	2016	2017
PKB (PPP, mld USD)	253,1	265,7	283,6	286,8	298,6
PKB na 1 mieszk. (PPP, USD)	7 600	8 000	8 300	8 300	8 600
PKB (wzrost w %)	4,7	2,6	4,6	1,1	4,1
Deficyt budżetowy (% PKB)	5,2	4,9	4,4	4,0	3,6
Dług publiczny (% PKB)	63,5	73,8	75,7	64,9	65,1
Inflacja (%)	1,9	0,4	1,6	1,6	0,8
Bezrobocie (%)	9,2	9,9	9,7	9,9	10,2
Zadłużenie zagran. (mld USD)	b/d	39,9	42,3	44,7	51,5
Rezerwy dewizowe (mld USD)	b/d	20,4	23,0	25,4	26,3
Eksport towarów (mld USD)	18,3	23,7	18,5	22,7	21,5
Import towarów (mld USD)	39,9	46,1	32,7	36,6	39,6
BIZ w Maroku (mld USD)	3,36	3,58	3,71	3,00	8,4
<i>Wartość skumulowana</i>			48,7	54,8	63,2
Bezpośrednie inwestycje Maroka za granicą (mld USD)*	2,57	2,08	4,56	5,20	5,35

Źródło: Ministerstwo Gospodarki i Finansów, Bank Al-Maghrib (bank centralny), CIA, */ wartość skumulowana

Wartość **obrotów handlowych** Maroka z zagranicą, z wyraźną przewagą marokańskiego importu, oscyluje w granicach 60 – 70 mld USD rocznie. W 2017 r. osiągnęły one poziom 61,1 mld USD, przy ujemnym saldzie w wysokości 18,1 mld USD.

Marokański eksport w 2017 r. osiągnął wartość 21,5 mld USD (lekki spadek w porównaniu do roku 2016). Dominujące pozycje: wyroby przemysłu odzieżowego i tekstylii, pojazdy samochodowe, osprzęt elektryczny, chemikalia nieorganiczne, tranzystory, surowce mineralne, nawozy (włączając fosforany) naturalne i chemiczne, produkty petrochemiczne, owoce cytrusowe, warzywa, ryby.

Gł. odbiorcy eksportu (2017 r.): Hiszpania (23,2% udział), Francja (22,6%), Włochy (4,5%), USA (4,2%).

Import Maroka w 2017 r. wyniósł 39,6 mld USD (wzrost o ok. 3 mld USD w porównaniu z rokiem 2016). Główne pozycje w imporcie: ropa naftowa, tkaniny, sprzęt dla telekomunikacji, pszenica, gaz i energia elektryczna, tranzystory, tworzywa sztuczne.

Struktura geograficzna importu (2017 r.): Hiszpania (udział 16,7%), Francja (12,2%), Chiny (9,2%), USA (6,9%), Niemcy (6,0%), Włochy (5,9%), Turcja (4,5%).

Maroko realizuje szereg sektorowych programów gospodarczych dot. modernizacji i rozwoju, w tym: przemysłu (Plan d'Accélération Industrielle), rolnictwa (Maroc Vert), turystyki (Vision 2020), rzemiosła i handlu wewnętrznego (Rawaj), rybołówstwa (Halieutis), nowoczesnych technologii informacyjnych i telekomunikacyjnych (Maroc Numeric 2013), logistyki (Stratégie Logistique) oraz rozbudowy infrastruktury (transport, zaopatrzenie w wodę pitną, asenizacja), budownictwa socjalnego i tworzenia nowych ośrodków miejskich.

Kontynuowana jest polityka uniezależniania się od tzw. ciężkich paliw kopalnych. Maroko postrzegane jest jako wiodący kraj w całej Afryce w zakresie realizowania projektów energii odnawialnej: słonecznej, wiatrowej i wodnej, czemu sprzyjają korzystne warunki naturalne na miejscu oraz duże zainteresowanie inwestorów zagranicznych. Udział energii odnawialnych w wytwarzaniu energii elektrycznej kraju ma wynieść 42 % w perspektywie 2020 r.

W raporcie Banku Światowego **Doing Business 2020** oceniającym warunki prowadzenia działalności gospodarczej w poszczególnych krajach, Maroko uplasowało się na **53. pozycji** wśród 190 ujętych w rankingu gospodarek świata (60. miejsce w DB 2019).

Maroko jest członkiem ONZ, Ligi Arabskiej (AL), Światowej Organizacji Handlu (WTO), Międzynarodowego Funduszu Walutowego (IMF), Unii Maghrebu Arabskiego (AMU), Banku Światowego (WB), Afrykańskiego Banku Rozwoju (AfDB), Islamskiego Banku Rozwoju (IDB), Europejskiego Banku Rekonstrukcji i Rozwoju (EBRD). Ma umowy o wolnym handlu z USA, Turcją, a także z Egiptem, Tunezją i Jordanią (Agadir Agreement z 2007 r., w 2016 powiększone o Liban i Palestynę) i krajami członkowskimi AL (umowa GAFTA).

Maroko jest też sygnatariuszem porozumienia AfCFTA (Afrykańska Kontynentalna Strefa Wolnego Handlu, obejmująca 54 kraje Afryki - bez Erytrei) podpisanego w marcu 2018 r., które przewiduje zniesienie cef na 90% dóbr i usług z dniem wejścia w życie, na pozostałe 10% - po upływie okresu przejściowego.

2. Ramy prawno-traktatowe współpracy gospodarczej

a) UE-Maroko

Układ Stowarzyszeniowy podpisany w 1996 r., wszedł w życie w 2000 r. W roku 2008 KM, jako pierwszy z krajów EUROMED uzyskało status zaawansowany w relacjach z UE. W 2013 roku UE i Maroko rozpoczęły negocjacje umowy DCFTA, tj. pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu.

b) Polska-Maroko (w zakresie kompetencji narodowych)

- Umowy międzyrządowe
 - o komunikacji lotniczej z 29.11.1969 r.; weszła w życie z dniem podpisania,
 - o międzynarodowych przewozach drogowych podpisana 01.02.1993 r,
 - o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji podpisana w Rabacie 24.10.1994 r.; weszła w życie 05.07.1999 r.,
 - w sprawie unikania podwójnego opodatkowania podpisana w Rabacie 24.10.1994 r.; weszła w życie 12.08.1996 r.,
 - o transporcie morskim z 20.05.1999 r.; weszła w życie 07.07.2004 r.,
 - o współpracy w dziedzinie turystyki z 05.05.2000 r.; weszła w życie 07.03.2003 r.
- międzyresortowe
 - między resortami gospodarki:
 - Deklaracja Ministra Gospodarki RP i Ministra Handlu Zagranicznego KM o wzajemnej współpracy podpisana w Warszawie 28.01.2010 r.
 - między ministerstwami rolnictwa :
 - Umowa o współpracy w dziedzinie kwarantanny i ochrony roślin podpisana 23.11.1995 r.
 - Konwencja sanitarno-weterynaryjna podpisana 23.11.1995 r.
 - między ministerstwami środowiska :
 - Umowa o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska podpisana 05.05.2000 r.

3. Wymiana handlowa z Polską

<i>mln USD</i>	2015	2016	2017	2018	<i>Dynamika % 2017 = 100</i>	2019	<i>Dynamika % 2018 = 100</i>
Eksport	317,9	309,2	255,2	363,8	142,6	375,9	103,3
Import	311,0	326,4	418,6	539,2	128,8	465,6	86,4
Obroty	628,9	635,6	673,8	902,9	134,0	841,5	93,2
Saldo	+ 6,9	- 17,2	- 163,5	- 175,4		- 89,8	

Źródło: GUS

W latach 2009-14 wartość polsko-marokańskich obrotów handlowych systematycznie rosła, osiągając w 2014 r. rekordowo wysoki poziom 721 mln USD, przy wysoce dodatnim dla nas saldzie w wysokości 145 mln USD.

W kolejnych 3 latach poziom wzajemnych obrotów był widocznie niższy i oscylował w granicach 630-680 mln USD. Zasadniczą różnicę stanowił fakt, iż w 2016 r. - po raz pierwszy od szeregu lat - odnotowaliśmy niekorzystne dla Polski saldo obrotów, które w kolejnych latach się pogłębiało, do historycznie wysokiego deficytu w naszym handlu z Marokiem, przekraczającego 175 mln USD w 2018 r. Spowodowany on był przede wszystkim zwiększonymi zakupami z KM pojazdów i części samochodowych (wzrost o ca 63 mln USD w stosunku do 2017 r.) oraz odzieży i wyrobów tekstylnych (wzrost o ok. 53 mln USD).

W polskim eksporcie do Maroka w 2019 r. dominowały następujące grupy towarowe:

- urządzenia mechaniczne i elektryczne (gł. sprzęt AGD – pralki, suszarki, chłodziarki i zamrażarki, zmywarki, urządzenia grzewcze, kable i przewody elektryczne, urządzenia dźwigowe, aparatura odbiorcza dla TV, nośniki do zapisu danych, sprzęt oświetleniowy, pompy) – 107,8 mln USD (*spadek o 9 mln USD, tj. o 7,7% w stosunku do 2018 r.*), 28,6% udział w polskim eksporcie;
- środki transportu (gł. samochody osobowe i ich części, samochody ciężarowe, śmigłowce, części do samolotów) – 74,6 mln USD (*wzrost o 14,7 mln USD, tj. o 24,5%*), udział 19,8%;
- wyroby przemysłu chemicznego (preparaty kosmetyczne, perfumy i wody toaletowe, dezodoranty, preparaty do włosów, kwas siarkowy) – 30,2 mln USD (*wzrost o 7,3 mln USD, tj. o 31,6%*), udział 8%;
- tworzywa sztuczne, wyroby z kauczuku (gł. nowe opony, art. opakowaniowe) – 25,8 mln USD (*spadek o 5 mln USD, tj. o 16,4%*), udział 6,8%;
- metale nieszlachetne i wyroby z metali nieszlachetnych (maszynki i ostrza do golenia, konstrukcje z żeliwa i stali, armatura, artykuły z aluminium) – 23,4 mln USD (*wzrost o 2,1 mln USD, tj. o 9,8%*), udział 6,2%.

Wśród pozostałych, znaczących pozycji znalazły się: meble – 12,2 mln USD, tkaniny impregnowane – 12 mln USD, pszenica – 6,7 mln USD, papier i karton – 5,9 mln USD.

Import Polski z Maroka w 2019 r. zdominowany był – podobnie jak w poprzednich latach - przez pięć sekcji towarowych, które łącznie stanowiły blisko 90% naszych zakupów:

- ✓ materiały i wyroby włókiennicze (gł. zestawy ubraniowe, okrycia wierzchnie, odzież sportowa, bielizna damska i pościelowa, dodatki) – 138,2 mln USD (*spadek o 53,8 mln USD, tj. o 28% w stosunku do 2018 r.*), 29,8% udział w naszym imporcie;
- ✓ środki transportu (gł. samochody osobowe i ciężarowe, części i akcesoria) – 135,8 mln USD (*spadek o 24,2 mln USD, tj. o 15,1%*), udział 29,3%;
- ✓ produkty mineralne (fosforany wapniowe, rudy miedzi i koncentraty) – 55,8 mln USD (*spadek o 18,5 mln USD, tj. o 24,9%*), 12,0% udział;
- ✓ produkty pochodzenia roślinnego (gł. pomidory, owoce cytrusowe, borówki, truskawki) – 44,3 mln USD (*wzrost o 3 mln USD, tj. o 7,2%*), 9,6% udział;
- ✓ obuwiu skórzane, z gumy i tworzyw sztucznych – 34,3 mln USD (*wzrost o 5,2 mln USD, tj. o 18%*), udział 7,4%.

Ważnymi pozycjami były też urządzenia mechaniczne i elektryczne (przewody, kable, układy scalone, armatura) – 19,5 mln USD i produkty przemysłu chemicznego (gł. nawozy mineralne i kwasy fosforowe) – 16,9 mln USD.

Wg danych GUS za okres **styczeń-wrzesień 2020 r.**, polsko-marokańskie obroty handlowe wykazały **wyraźną tendencję zwyżkową** i wyniosły **721,5 mln USD** (wzrost o 22,5% w porównaniu z analogicznym okresem 2019 r.), w tym polski eksport – **311,1 mln USD** - wzrost o ca 50 mln USD, tj. o 19,2% (głównie za sprawą zwiększonego eksportu części i akcesoriów samochodowych, pszenicy i jęczmienia oraz urządzeń dźwigowych), natomiast import – **410,4 mln USD** - wzrost o ponad 80 mln USD, tj. o 25,1% (gł. zwiększone zakupy artykułów odzieżowych, rud i koncentratów miedzi, nawozów mineralnych i warzyw).

4. Współpraca inwestycyjno-kapitałowa

Według danych NBP, skumulowana wartość inwestycji z Maroka w Polsce na koniec 2019 r. była ujemna i wyniosła - 42,3 mln USD. Z kolei, Maroko jest po Liberii (raj podatkowy), a przed RPA, drugim największym odbiorcą polskiego kapitału w Afryce. Skumulowana wartość polskich BIZ w tym kraju na koniec 2019 r. wyniosła 65,3 mln USD.

Największym polskim inwestorem w Maroku jest firma Can-Pack SA będąca właścicielem fabryki puszek aluminiowych w Casablance, która wyposażona jest w nowoczesną linię produkcyjną o rocznej wydajności 650 mln sztuk. Linia ta ma zdolności produkcyjne dochodzące do 950 mln puszek rocznie i w przyszłości mają być one wykorzystywane w maksymalnym zakresie.

Perspektywicznymi obszarami, w których mogą inwestować polskie firmy są: przemysł spożywczy, przemysł maszynowy, przemysł chemiczny, projekty infrastrukturalne.

Członkostwo Polski w UE oraz międzynarodowych organizacjach gospodarczych umożliwia udział polskich przedsiębiorstw i ekspertów w przedsięwzięciach finansowanych ze środków unijnych oraz kredytów i pożyczek różnych instytucji i banków, jak na przykład Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Banku i Rozwoju, Banku Światowego. Korzystne warunki prowadzenia działalności gospodarczej w Maroku oferują tworzone coraz liczniej na miejscu specjalne strefy ekonomiczne (np. strefa wolnościowa w Tangerze).

5. Dostęp do rynku

Wymianę handlową Polski z Marokiem reguluje Układ stowarzyszeniowy UE – Maroko z 1996 r., który wszedł w życie 1 marca 2000 r. Zgodnie z jego postanowieniami, od tego dnia handel towarami przemysłowymi między UE a Marokiem został całkowicie zliberalizowany (dotyczyło to ponad 8 tys. pozycji taryfy celnej).

Z kolei w dn. 1.10.2012 r. weszła w życie umowa o dalszej liberalizacji handlu w zakresie produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych, ryb i produktów rybołówstwa między UE a Marokiem, wprowadzając natychmiastową liberalizację 55 % stawek celnych na towary pochodzące z Maroka oraz 70 % stawek celnych na towary unijne na przestrzeni 10 lat.

Od 1.11.2012 r. obowiązuje umowa ustanawiająca mechanizm rozstrzygania sporów, mająca zastosowanie do wszelkich sporów dotyczących naruszenia postanowień rozdziału II (Swobodny Przepływ Towarów) Układu stowarzyszeniowego.

W dniu 1 marca 2013 r. UE i Maroko rozpoczęły oficjalne negocjacje umowy **DCFTA**, tj. pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu, co wynikało m.in. z przyznaniem Maroku w 2008 r. zaawansowanego statusu w stosunkach z UE (jako jednemu krajowi regionu MENA).

Wraz z całkowitym zniesieniem ceł na eksportowane do Maroka unijne towary przemysłowe, władze w Rabacie mogą wprowadzać rozwiązania, które miałyby ograniczyć import i chronić przemysł krajowy, zastępując istniejące do 1 marca 2012 r. cła rozmaitymi barierami o różnym charakterze (w chwili obecnej dotyczy to kilku pozycji towarowych).

Zdarzające się przypadki utrudnień w dostępie towarów unijnych do rynku Maroka do tej pory nie dotyczyły przedsiębiorców z Polski i nie miały negatywnego wpływu na nasz eksport. Problemy zgłaszane przez polskie firmy dotyczą przede wszystkim ich bezpośrednich relacji z marokańskimi

partnerami w ramach realizowanych transakcji handlowych (gł. braku lub opóźnień płatności za dostarczony towar, a w imporcie – braku wysyłki towaru lub jego nieodpowiedniej jakości).

6. Działania na rzecz rozwoju dwustronnej współpracy gospodarczej

W 2007 r. nastąpiło znaczne ożywienie dwustronnych kontaktów gospodarczych. Miały miejsce oficjalne wizyty: marokańskiego ministra rolnictwa i rozwoju wsi w RP oraz polskiego wicepremiera, ministra rolnictwa i rozwoju wsi w KM.

W 2008 r. wzajemne kontakty w sferze gospodarczej były sporadyczne, natomiast rok 2009 był szczególną okazją dla promocji polsko-marokańskiej współpracy z uwagi na przypadającą w nim 50. rocznicę nawiązania stosunków dyplomatycznych.

W lipcu 2009 r. przebywał w Polsce Minister Handlu Zagranicznego Maroka Abdellatif Maazouz. Dla towarzyszącej mu grupy biznesmenów Krajowa Izba Gospodarcza (KIG) zorganizowała Polsko-Marokańskie Forum Ekonomiczne. Podpisana została umowa o współpracy między Konfederacją Pracodawców Polskich (KPP) i Generalną Konfederacją Przedsiębiorstw Maroka (CGEM).

W styczniu 2010 r. przebywał w Polsce z wizytą oficjalną Premier KM, któremu towarzyszył m.in. Minister Handlu Zagranicznego. W jej trakcie podpisano Deklarację Ministra Gospodarki RP i Ministra HZ KM o wzajemnej współpracy, ustanawiającą mechanizm polsko-marokańskich konsultacji gospodarczych.

W 2012 r. ważnym wydarzeniem była misja Krajowej Izby Gospodarczej z udziałem 14 polskich firm, połączona z uczestnictwem w międzynarodowych targach budowlanych SIB w Casablance.

W listopadzie 2013 r. z wizytą oficjalną w Maroku przebywała delegacja Ministerstwa Gospodarki pod przewodnictwem Podsekretarza Stanu Dariusza Bogdana, wraz z 20-osobową misją polskich firm zorganizowaną przez KIG. Przeprowadzono rozmowy z kierownictwem kilku resortów gospodarczych KM: przemysłu, handlu, inwestycji i gospodarki cyfrowej, rolnictwa i rybołówstwa, mieszkalnictwa i polityki miast oraz największego przedsiębiorstwa Maroka, holdingu OCP - "Office Chérifien des Phosphates". Odbyły się też 2 fora biznesu – w Rabacie i Casablance, podpisane zostało MoU o współpracy pomiędzy PAIIZ i jej odpowiednikiem AMDI (Marokańską Agencją Rozwoju Inwestycji).

W grudniu 2014 r. w KM przebywała misja 17 polskich firm, towarzysząca oficjalnej wizycie Marszałka Senatu RP B. Borusewicza, zorganizowana przez KIG. Jej program obejmował: polsko-marokańskie fora gospodarcze w Casablance i Agadirze, spotkania b2b, spotkanie z merem miasta Meknès oraz wizyty studyjne w miejscowych firmach.

W 2016 r. w Maroku przebywały 3 ważne misje gospodarcze z Polski, tj. misja zorganizowana przez MSZ w trakcie konferencji klimatycznej ONZ-COP22 w Marrakeszu (listopad, 5 firm), misja gospodarcza KIG podczas międzynarodowego salonu budownictwa SIB w Casablance (listopad, 7 firm) oraz misja przygotowana przez BGŻ BNP Paribas (grudzień, 10 firm).

7. Potencjalne dziedziny współpracy

Maroko należy do czołowych partnerów gospodarczych i handlowych Polski wśród państw arabskich i na kontynencie afrykańskim. Do czynników sprzyjających rozwojowi i dywersyfikacji asortymentowej eksportu z Polski na rynek marokański należą:

- bardzo dobre stosunki polityczne pomiędzy obydwojoma krajami,
- uporządkowana baza prawno-traktatowa dwustronnych relacji gospodarczych,
- zaawansowany status Maroka w stosunkach z Unią Europejską i systematycznie liberalizowane zasady dwustronnej polityki handlowej,
- względna (na tle innych krajów regionu) stabilizacja polityczna Maroka,
- potencjał ekonomiczny kraju (w tym różnorodność i bogactwo zasobów naturalnych, znaczący sektor rolnictwa, rozwinięta infrastruktura o międzynarodowych standardach) i jego relatywnie korzystna sytuacja gospodarcza, realizowane reformy ekonomiczne i szerokie plany rozwoju społeczno-gospodarczego, wielkość i chłonność rynku wewnętrznego (ponad 34 mln mieszkańców),

zawarte umowy o wolnym handlu z ponad 50 krajami ułatwiające dostęp do rynku ponad 1 mld konsumentów.

Maroko od 2000 r. wprowadza z powodzeniem wielopłaszczyznowe reformy gospodarcze, których celem jest modernizacja i rozwój kraju. Ich realizacja odbywa się w ramach szeregu programów i strategii sektorowych o wartości przekraczającej dziesiątki miliardów EUR, z których zdecydowana większość będzie kontynuowana w ciągu najbliższych lat. Powyższe wymusza konieczność importu z zagranicy towarów, usług i nowoczesnych technologii oraz zaangażowania firm, inwestorów i specjalistycznej asysty technicznej z wysokorozwiniętych krajów.

Wśród potencjalnych obszarów i sektorów eksportu polskich towarów, współpracy handlowej i inwestycyjnej wymienić należy w szczególności:

- budownictwo i roboty publiczne (zwłaszcza mieszkalnictwo, infrastrukturę transportową, turystyczną, przemysłową, socjalną, edukacyjną),
- rolnictwo i rybołówstwo,
- łączność i telekomunikację,
- zaawansowane technologie informatyczne,
- energetykę (poszukiwania ropy i gazu, rozwój odnawialnych źródeł energii),
- górnictwo (sektor fosforytów, poszukiwania i eksploatacja minerałów),
- ochronę zdrowia i przemysł farmaceutyczny (budowa i modernizacja infrastruktury, dostawa leków, wyrobów paramedycznych i sprzętu medycznego),
- ochronę środowiska (gospodarka odpadami, walka z pustynnieniem, gospodarka wodna, walka z zanieczyszczeniem powietrza, itp.),
- środki transportu (tabor szynowy, autobusy, kutry rybackie),
- przemysł obronny.

Biorąc pod uwagę ofertę eksportową polskich firm, możliwości rozwoju współpracy mogą dotyczyć także dostaw maszyn i urządzeń oraz surowców i półproduktów dla różnych gałęzi przemysłu, wyrobów z tworzyw sztucznych oraz żywności i artykułów spożywczych.

Zasadniczymi elementami determinującymi rozwój wzajemnej współpracy gospodarczej są aktywność oraz konsekwentne działania przedsiębiorstw i instytucji, zwłaszcza bezpośredni kontakt osobisty z potencjalnymi partnerami, misje handlowe, uczestnictwo w organizowanych w KM przetargach na dostawy towarów i usług, prezentowanie konkurencyjnych cenowo ofert, itp. Skutecznym sposobem nawiązania relacji biznesowych z rynkiem marokańskim jest udział w organizowanych tam imprezach targowo-wystawienniczych.

8. Placówki dyplomatyczne i handlowe

➤ Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Maroku

adres: 23, av. Oqbah, Agdal, B.P. 425, Rabat,

tel.: (+212) +212 537 77 17 91, +212 672 41 99 33 fax: 537 77 85 66

e-mail: rabat.amb.sekretariat@msz.gov.pl, <https://www.gov.pl/web/maroko/ambasada>

Konsulat Honorowy RP w Agadirze, Konsul Honorowy: Said Dor

adres: Budynek Maiouhel, aleja Hassana II, Agadir

tel.: +212 528 84 37 81, faks: +212 528 84 21 17, e-mail: dorsaid@gmail.com

Konsulat Honorowy RP w Casablance, Konsul Honorowy: Wasseem Kabbara

adres: 65 Boulevard la Corniche, Résidence Le yacht, Imm A, Apt 17925, 20100 Casablanca

tel.: +212 6 73408686, e-mail: wasseem@kabbara.com

Zagraniczne Biuro Handlowe PAIH w Casablance: e-mail: eksport@paih.gov.pl

➤ Ambasada Królestwa Maroka w Polsce

adres: ul. Dąbrowskiego 72, 02-561 Warszawa

tel.: (22) 849 63 41, fax: (22) 848 18 40

e-mail: ambasadakrolestwamaroka@neostrada.pl